

GÜNEY-GÖRRES JA DEMİR

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

15. detsember 2005^{*}

Liidetud kohtuasjades C-232/04 ja C-233/04,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Arbeitsgericht Düsseldorf'i (Saksamaa) 5. mai 2004. aasta otsustega esitatud eelotsusetaotlused, mis saabusid Euroopa Kohtusse 3. juunil 2004, menetluses

Nurten Güney-Görres (C-232/04),

Gul Demir (C-233/04)

versus

Securicor Aviation (Germany) Ltd,

Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG,

^{*} Kohtumenetluse keel: saksa.

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees A. Rosas ning kohtunikud J.-P. Puissochet, S. von Bahr, A. Borg Barthet (ettekandja) ja U. Lõhmus,

kohtujurist: M. Poiares Maduro,
kohtusekretär: ametnik K. Sztranc,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. aprilli 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, esindajad: *Rechtsanwalt* F. Kasper, *Rechtsanwalt* T. Wegmann ja *Rechtsanwalt* L. Kolks,

— Securicor Aviation (Germany) Ltd, esindaja: *Rechtsanwalt* C. Berger,

— Saksamaa Liitvabariik, esindajad: C.-D. Quassowski, A. Tiemann ning M. Lumma ja U. Forsthoff,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: G. Rozet, H. Kreppel ja F. Erlbacher,

olles 16. juuni 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlused puudutavad nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98) artikli 1 tõlgendamist.
- 2 Taotlused esitati N. Güney-Görresi ja G. Demiri ning Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (edaspidi „Kötter”), kes on lepingulisel alusel Düsseldorfis lennujaamas reisijate ja pagasi kontrolli teostav äriühing, ja nende varasema tööandja Securicor Aviation (Saksamaa) Ltd (edaspidi „Securicor”), kes on äriühing, kes osutas varem samu teenuseid lepingu alusel, mis lõpetati, vahelise vaidluse raames. Töötajad esitasid Arbeitsgericht Düsseldorf’ile (töökohus) hagi Kötteri vastu, paludes tuvastada, et nende varasem töösuhe Securicoriga jätkus Kötteriga Saksa tsiviilkoodeksi (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB”) paragrahvi 613a alusel, millega oli Saksa õigusesse üle võetud direktiiv 2001/23.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

- 3 Direktiiviga 2001/23 kodifitseeritakse nõukogu 14. veebruari 1977. aasta direktiiv 77/187/EMÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT L 61, lk 26), mida on muudetud nõukogu 29. juuni 1998. aasta direktiiviga 98/50/EÜ (EÜT L 201, lk 88).
- 4 Direktiivi 2001/23 kohaldamisala on määratletud selle artiklis 1, mis sätestab:
 - „1. a) Käesolevat direktiivi kohaldatakse ettevõtja, ettevõtte või selle osa ülemineku suhtes teisele tööandjale lepingu alusel toimuva ülemineku või ühinemise tulemusena;
 - b) kui punktist a ja käesoleva artikli järgmistest sätetest ei tulene teisiti, on üleminek käesoleva direktiivi tähenduses oma identiteedi säilitava majandusüksuse üleminek, mis tähendab ressursside organiseeritud koondamist, mille eesmärk on majandustegevus põhi- või kõrvaltegevusena.

[...].

- 5 Direktiivi 2001/23 artikli 1 sõnastus on identne direktiivi 77/187 artikliga 1, mida on muudetud direktiiviga 98/50, mille neljas põhjendus kõlab järgmiselt:

„[...] õiguskindluse ja läbipaistvusega seotud kaalutlustel tuleb ülemineku õiguslikku määratlust selgitada Euroopa Kohtu praktikat silmas pidades; selgitamine ei muuda direktiivi 77/187/EMÜ kohaldamisala sellisena, nagu Euroopa Kohus on seda tõlgendanud”.

- 6 Direktiivi 2001/23 artiklid 3 ja 4 sisaldavad järgmist:

„Artikkel 3

1. Võõrandaja töölepingust või töösuhtest tulenevad õigused ja kohustused, mis kehtivad ülemineku kuupäeval, lähevad sellise ülemineku tagajärjel üle omandajale.

[...]

Artikkel 4

1. Ettevõtja, ettevõtte või selle osa üleminek ei saa iseenesest olla vallandamise põhjuseks võõrandaja või omandaja poolt. Käesolev säte ei takista sellist

vallandamist, mis võib toimuda majanduslikel, tehnilistel või organisatsioonilistel põhjustel, mis toovad kaasa muudatusi tööjõus.

[...]”.

Siseriiklik õigus

- 7 Töösuhete üleminekut ettevõtte ülemineku korral ja sellega kaasnevat vallandamiskeeldu reguleerib BGB paragrahv 613a pealkirjaga „Õigused ja kohustused ettevõtte ülemineku korral”. Säte kõlab järgmiselt:

„1) Kui ettevõtte või ettevõtte osa läheb õigustoimingu tulemusena üle teisele omanikule, lähevad uuele omanikule üle ka ülemineku kuupäeval kehtinud lepingutest tulenevad õigused ja kohustused. Kui nendele õigustele ja kohustustele laienevad kollektiivlepingu või ettevõtte kokkuleppe sätted, muutuvad need uue omaniku ja töötaja vahelise töösuhte osaks ning neid ei saa ühe aasta jooksul alates ülemineku kuupäevast muuta töötajale ebasoodsamaks. Teist lauset ei kohaldata juhul, kui uue omaniku õigusi ja kohustusi reguleerivad mõne muu kollektiivlepingu või ettevõtte kokkuleppe sätted. Neid õigusi ja kohustusi saab enne teises lauses ette nähtud tähtaja möödumist muuta juhul, kui kollektiivleping või ettevõtte kokkulepe enam ei kehti või kui puudub kohustus kohaldada mõnda muud kollektiivlepingut, mille kohaldamises uus omanik ja töötaja on kokku leppinud.

- 2) Endine tööandja ja uus omanik vastutavad lõikes 1 märgitud kohustuste eest solidaarselt juhul, kui need on tekkinud enne ülemineku kuupäeva ja nende täitmise tähtaeg saabub aasta jooksul pärast seda kuupäeva. Kui kohustuste täitmise tähtaeg saabub pärast ülemineku kuupäeva, vastutab endine omanik üksnes osas, mis vastab ülemineku kuupäevale eelnenud ajavahemikule.
- 3) Lõiget 2 ei kohaldata juhul, kui juriidiline isik või isikuühing ümberkorraldamise käigus lõpeb.
- 4) Töötaja vallandamine endise tööandja või uue omaniku poolt ettevõtte või ettevõtte osa ülemineku tõttu on tühine. Seejuures säilib õigus töösuhte lõpetamiseks muudel alustel.
- 5) Töötajatele, keda üleminek puudutab, peab endine tööandja või uus omanik kirjalikult enne üleminekut teatama järgmist:
 1. ülemineku kuupäev või kavandatav kuupäev;
 2. ülemineku põhjused;
 3. ülemineku õiguslikud, majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed töötajatele;

4. töötajate suhtes kavandatud meetmed.

- 6) Töötajatel on õigus ühe kuu jooksul arvates lõikes 5 ette nähtud teabe saamise kuupäevast esitada töösuhte üleminekule kirjalikult vastuväiteid. Vastuväiteid võib esitada nii endisele tööandjale kui ka uuele omanikule.”

Asjaolud

- 8 N. Güney-Görres ja G. Demir töötasid Securicoris määramata tähtajaga lepingu alusel turvatöötajatena, kelle ülesanne oli reisijate ja pagasi kontrollimine Düsseldorf lennujaamas.
- 9 Saksa riigiga, keda esindas Bundesministerium des Inneren (riiklik siseministeerium, edaspidi „BMI”), 5. aprillil 2000. aastal sõlmitud lepingu alusel hakkas Düsseldorf lennujaamas reisijate ja nende pagasi kontrollimisega tegelema Aviation Defence International Germany Ltd kooskõlas lennutranspordiseaduse (Luftverkehrsgesetz) 27. märtsi 1999. aasta redaktsiooni paragrahvi 29c lõike 1 kolmanda lausega (BGBI. 1999 I, lk 550). Securicor jätkas lepingu täitmist; leping lõppes 31. detsembril 2003.
- 10 Nimetatud lepingu sätete kohaselt andis Saksa riik Securicorile reisijate kontrollimiseks vajaliku lennuohutusvarustuse, kusjuures selle varustuse hulka kuulusid metallidetektorväravad, pagasi konveierlint, millel kontrollitakse pagasit automaatselt läbivalgustusaparaadiga (pagasikontrolliseadeldis ja läbivalgustusaparaadid), käsidetektorid ning lõhkekehade otsimise detektorid.

- 11 Securicoris oli töötajaid 306, kellest 295 tegelesid üksnes reisijate kontrollimisega. Seda ülesannet täitvad töötajad olid läbinud vähemalt neljanädalase spetsiaalse väljaõppe, pidid olema sooritanud lennuohutusametniku eksami ning saanud riikliku akrediteeringu, mis annab neile õiguse kontrolliteenuse osutamiseks. Reisijate kontrollimisel allusid töötajad Bundesgrenzschutz'i (riiklik piirivalve) pädevale talitusele.
- 12 BMI teatas 5. juuni 2003. aasta kirjaga Securicorile, et lepingut, mis puudutab reisijate kontrolli teostamist Düsseldorfis lennujaamas, ei pikendata pärast 31. detsembril 2003. BMI teatas 16. septembril 2003 Securicorile, et ta sõlmis vastava lepingu Kötteriga.
- 13 Kötteri tegevdirektor teatas vastuseks Securicori järelepärimisele, et ta ei ole ettevõtte üleminekust huvitatud. 17. novembri 2003. aasta kirjas teatas Kötter Securicorile ka seda, et ta soovib üle võtta vaid väikese osa Securicori töötajatest.
- 14 Securicor teatas N. Güney-Görresile ja G. Demirile 26. novembri 2003. aasta kirjadega, et lõpetab nende töölepingud 31. detsembril 2003. Ühtlasi lõpetas ta töösuhte ka kõigi teiste töötajatega, kes olid tööle võetud Saksa riigiga sõlmitud lepingu raames.
- 15 Securicor lõpetas Düsseldorfis lennujaamas Saksa riigi poolt talle usaldatud kontrollimise 31. detsembril 2003.

- 16 Vastavalt Saksa riigiga sõlmitud lepingule asus Kötter 1. jaanuaril 2004 läbi viima reisijate ja nende pagasi kontrolli kõnealuses lennujaamas. Lepingu ese oli sisuliselt identne Securicoriga sõlmitud lepingu esemega. Ühtlasi kasutas Kötter Saksa riigile kuuluvaid lennuohutusseadmeid.
- 17 Samal kuupäeval võttis Kötter üle 167 varem Securicoris töötanud töötajat, kuid N. Güney-Görres ja G. Demir nende hulka ei kuulunud. Töötajad, kelle Kötter üle võttis ning kes asusid tööle reisijate kontrollijana, läksid seeläbi pädeva Bundesgrenzschutz'i alluvusse.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 18 Põhikohtuasjades vaieldakse selle üle, kas Securicori poolt algatatud kõnealuste töölepingute lõpetamistega 31. detsembril 2003 lõpetati põhikohtuasja hagejate ning Securicori ja/või Kötteri vahelised töösuhted, või vastupidi, kas selline töölepingu lõpetamine toimus ettevõtte ülemineku raames, st töösuhted läksid Kötterile üle koos ettevõtte üleminekuga direktiivi 2001/23 artikli 1 mõttes.
- 19 Arbeitsgericht Düsseldorf leiab, et põhikohtuasjade vaidluste tulemus sõltub sellest, kuidas tuleb tõlgendada mõistet „ettevõtte üleminek“ direktiivi 2001/23 artikli 1 mõttes.
- 20 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt on vara üleminek omandajale üks ettevõtte üleminekut iseloomustavatest asjaoludest. Siseriiklik kohus tahab teada, kas ühenduse õiguse kohaselt on lubatud Bundes-

arbeitsgericht'i (riiklik töökohus) praktikas kasutatav kriteerium, mille kohaselt vara üleminekuga on tegemist vaid juhul, kui seda kasutatakse iseseisvaks majandustegevuseks.

- 21 Arbeitsgericht Düsseldorf leiab, et põhikohtuasjade lahenduse seisukohast on otsustava tähtsusega küsimus, kas toimus vara moodustava lennuohutusvarustuse, st metallidetektorväravate, pagasi konveierlindi, millel kontrollitakse pagasit automaatselt läbivalgustusaparaadiga (pagasikontrolliseadeldis), käsidetektorite ning lõhkekehade otsimise detektorite üleminek Securicorilt Kötterile.
- 22 Siseriiklik kohus on seisukohal, et nimetatud varustust ei kasutatud iseseisvaks majandustegevuseks, kuna nende korrashoiuga seotud kulutused tasus tellija, st Saksa riik. Seega ei saanud käsundisaajad seda varustust mitte kuidagi iseseisvaks majandustegevuseks kasutada. Nad ei saanud sellest ei täiendavat majanduslikku tulu ega saanud otsustada selle üle, kuidas ja mil määral varustust kasutada. Pealegi oli kohustus seda varustust kasutada ette nähtud lepingutingimustes.
- 23 Neil asjaoludel otsustas Arbeitsgericht Düsseldorf menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas direktiivi 2001/23/EÜ artikli 1 mõttes ettevõtte ülemineku toimumise kontrollimisel — sõltumata omandisuhetest — uue lepingu sõlmimise ja üldise hinnangu andmise kontekstis on alge käsundisaaja kasutuses olnud varade

uuele käsundisaajale üleandmise tuvastamise eelduseks, et see vara on viimati nimetatule iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks üle antud? Seega, kas varade üleandmise toimumise vajalikuks tingimuseks on käsundisaajale antud õigus otsustada, mil viisil neid varasid oma majanduslikes huvides kasutada? Kas tuleb eristada juhtumeid, kui käsundisaaja kasutab tellija vara teenuse osutamisel eseme või vahendina?

2. Juhul kui Euroopa Kohtu vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

a) kas on välistatud vara käsitlemine iseseisvas majandustegevuses kasutatavana, kui tellija on andnud selle käsundisaajale üksnes kasutamiseks, samas kui hoolduse ja sellega kaasnevate kulude eest vastutab tellija?

b) kas tegemist on käsundisaaja poolse varade kasutamisega iseseisvas majandustegevuses, kui käsundisaaja kasutab lennujaama turvakontrolli läbiviimiseks tellija antud vara, st metallidetektorväravaid, käsidetektoreid ja läbivalgustusseadmeid?"

²⁴ Euroopa Kohtu presidendi 9. juuli 2004. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-232/04 ja C-233/04 kirjaliku ja suulise menetluse ning kohtuotsuse tegemise huvides.

Eelotsuse küsimused

- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib esimese küsimusega teada, kas hinnates ettevõtte ülemineku toimumist direktiivi 2001/23 artikli 1 mõttes sõltub esialgse käsundisaaja varade üleminek uuele käsundisaajale sellest, et see vara antaks viimati nimetatule üle iseseisvaks majandustegevuseks. Teise küsimusega palub kohus juhul, kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, Euroopa Kohtul määratleda iseseisva majandustegevuse mõiste.
- 26 Securicor väidab, et Euroopa Kohtu praktika kohaselt on peamise materiaalse vara ülevõtmise tingimus täidetud, kui uus kasutaja neid kasutab. Ei ole oluline, kas vara kasutatakse omaenda äranägemisel või tellija juhiste kohaselt. Securicor väidab, et järelikult ei ole iseseisvaks majandustegevuseks kasutamise tingimus asjakohane.
- 27 Saksamaa valitsus ja Kötter väidavad, et vara varasemalt käsundisaajalt uuele käsundisaajale ülemineku toimumise otsustav kriteerium on see, kas vara anti üle iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks. Valitsus ja Kötter kinnitavad, et see tingimus on Euroopa Kohtu praktikaga kooskõlas. Valitsus leiab, et seda mõistet tuleb käsitleda nii, et uus käsundisaaja kasutab vara oma äranägemisel ja kannab ise kulud eesmärgiga saada täiendavat tulu. Seevastu Saksamaa valitsus leiab, et see, kas käsundisaaja on tellija vara kasutanud teenuse osutamisel eseme või vahendina, ei võimalda mõistet selgelt määratleda.

- 28 Euroopa Ühenduste Komisjon leiab, et esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt. Komisjon on seisukohal, et mõistet „vara üleminek” ei või tõlgendada eraldi teistest kriteeriumidest, mida tuleb ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumise kontrollimiseks uurida. Materiaalse vara ülemineku osas nendib komisjon, et on selge, et Kötteri töötajad kasutasid alates 1. jaanuarist 2004 — nagu ka Securicori töötajad — nimetatud materiaalsel vara, st vāravaid, pagasikontrolliseadeldisi, käsidetektoreid ja lõhkekehade otsimise detektoreid. Komisjon viitab Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt ei ole oluline, kas see vara kuulub käsundisaajale või mitte. Komisjon leiab, et Bundesarbeitsgericht’i kohtupraktika, mis käsitleb vara käsundisaajale üle läinuna vaid siis, kui see „vara on antud [kellelegi, kel on õigus seda kasutada] iseseisvaks majandustegevuseks”, ei ole direktiiviga 2001/23 kooskõlas.

Euroopa Kohtu hinnang

- 29 Direktiivi 2001/23 artikli 1 lõike 1 punkt a näeb ette, et „[...] direktiivi kohaldatakse ettevõtja, ettevõtte või selle osa ülemineku suhtes teisele tööandjale lepingu alusel toimuva ülemineku või ühinemise tulemusena”.

- 30 Sama artikli lõike 1 punkti b kohaselt on „üleminek käesoleva direktiivi tähenduses oma identiteedi säilitava majandusüksuse üleminek, mis tähendab ressursside organiseeritud koondamist, mille eesmärk on majandustegevus põhi- või kõrvaltegevusena”. Direktiivi 98/50 neljanda põhjenduse kohaselt lisati see täpsustus selleks, et selgitada ülemineku mõistet Euroopa Kohtu praktikat arvestades.

- 31 Kohtupraktika kohaselt on direktiivi 2001/23 eesmärk tagada majandusüksusega seotud töösuhete jätkumine sõltumata omaniku muutumisest. Selle direktiivi mõttes on ülemineku toimumise tõendamise otsustav kriteerium see, kas kõnealune üksus säilitab oma identiteedi, mis tuleneb eelkõige sellest, et tema tegevus kas jätkub reaalselt või seda alustatakse uuesti (vt eelkõige 18. märtsi 1986. aasta otsus kohtuasjas 24/85: Spijkers, EKL 1986, lk 1119, punktid 11 ja 12; 11. märtsi 1997. aasta otsus kohtuasjas C-13/95: Süzen, EKL 1997, lk I-1259, punkt 10, ja 20. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-340/01: Abler jt, EKL 2003, lk I-14023, punkt 29).
- 32 Et direktiivi 2001/23 saaks kohaldada, peab üleminek puudutama stabiilset majandusüksust, mille tegevus ei piirduks üksnes ühe kindla lepingu täitmisega (vt eelkõige 19. septembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-48/94: Rygaard, EKL 1995, lk I-2745, punkt 20). Üksuse mõiste tähendab siin inimeste ja vara organiseeritud kogumit, mis võimaldab konkreetse eesmärgiga majandustegevuse elluviimist (vt eelkõige eespool viidatud otsused Süzen, punkt 13, ja Abler jt, punkt 30).
- 33 Et otsustada, kas stabiilse majandusüksuse ülemineku tingimused on täidetud, tuleb arvestada kõiki kõnealust toimingut iseloomustavaid faktilisi asjaolusid, sh eelkõige ettevõtja või ettevõtte tüüpi, kas materiaalne vara, st ehitised ja vallasvara on üle läinud või mitte, mittemateriaalse vara väärtus ülemineku ajal, kas uus tööandja võttis üle suurema osa töötajaid või mitte, kas toimus klientide üleminek või mitte, samuti enne ja pärast üleminekut teostatud tegevuse sarnasus ning kas tegevus oli vahepeal peatatud ja kui, siis kui kaua (vt eelkõige 19. mai 1992. aasta otsus kohtuasjas C-29/91: Redmond Stichting, EKL 1992, lk I-3189, punkt 24; samuti eespool viidatud otsused Spijkers, punkt 13, Süzen, punkt 14, ning Abler jt, punkt 33).
- 34 Siiski on need tingimused vaid kohustusliku üldhinnangu üksikud elemendid ning seega ei saa neid hinnata eraldiseisvatena (vt eespool viidatud otsused Spijkers, punkt 13; Süzen, punkt 14, ja Abler jt, punkt 34).

- 35 Siseriiklik kohus peab kõnealust toimingut iseloomustavate faktiliste asjaolude hindamisel arvestama asjassepuutuva ettevõtja või ettevõtte tüüpi. Siit nähtub, et igale direktiivi 2001/23 kohast ülemineku toimumist iseloomustavale kriteeriumile omistatava tähtsuse määra varieerub sõltuvalt läbiviidud tegevusest või ka ettevõtjas või ettevõttes või nende osades kasutatud tootmis- või tegevusviisidest (vt eespool viidatud otsus Süzen, punkt 18; 10. detsembri 1998. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-173/96 ja C-247/96: Hidalgo jt, EKL 1998, lk I-8237, punkt 31, ja eespool viidatud otsus Abler jt, punkt 35).
- 36 Arbeitsgericht Düsseldorf'i esitatud küsimustega soovitakse, et määratletaks tingimused, mille olemasolul võib järeldada, et täidetud on üks kohustuslikest tingimustest, nimelt vara üleminek. Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas vara üleminek eeldab, et see antakse üle iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks.
- 37 Sellega seoses tuleb märkida, et direktiivi 2001/23 artikli 1 sõnastusest nähtub, et seda direktiivi kohaldatakse alati, kui lepinguliste suhete kontekstis muutub ettevõtja või ettevõtte tegevuse eest vastutav füüsiline või juriidiline isik, ning kes muutub seeläbi ettevõtja või ettevõtte töötajatele tööandjaks sõltumata sellest, kas materiaalse vara omandiõigus on üle läinud (vt eespool viidatud otsus Abler jt, punkt 41 ja selles viidatud kohtupraktika).
- 38 Euroopa Kohus on eespool viidatud kohtuotsuse Abler jt punktis 42 märkinud, et asjaolu, et uue ettevõtja poolt üle võetud materiaalne vara ei kuulunud mitte tema eelkäijale, vaid selle oli tema käsutusse andnud tellija, ei välista ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumist direktiivi 77/187 mõttes.

- 39 Ei nähtu, et käsundisaaja poolt ülevõetud vara kasutamine iseseisvaks majandustegevuseks oleks vara ülemineku toimumise kontrollimise juures otsustav tingimus.
- 40 Selline kriteerium ei tulene ei direktiivi 2001/23 sõnastusest ega eesmärkidest, st kohustusest tagada töötajate kaitse ettevõtja või ettevõtte ülemineku korral ning siseturu toimimine.
- 41 Asjaolu, et uus käsundisaaja võttis materiaalse vara üle ilma, et see oleks talle üle antud iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks, ei välista seega ei vara ega ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumist direktiivi 2001/23 mõttes.
- 42 Seega tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtu esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/23 artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumise kontrollimisel selle artikli mõttes uue lepingu sõlmimise ja üldise hinnangu andmise kontekstis ei ole vara iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks üleandmine selle vara esialgselt käsundisaajalt uuele käsundisaajale ülemineku tuvastamise juures oluline tingimus.
- 43 Kuna Euroopa Kohtu vastus esimesele küsimusele on eitav, siis teisele küsimusele ei ole vaja vastata.

- 44 Siseriiklik kohus peab eeltoodud asjaolusid arvestades ja üldise hinnangu andmisel otsustama, kas põhikohtuasjas on toiminud ettevõtja või ettevõtte üleminek. Tuleb meenutada, et vara üleminek on siseriikliku kohtu üldhinnangu üks aspekt ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumise kontrollimisel direktiivi 2001/23 mõttes.

Kohtukulud

- 45 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotamise siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artiklit 1 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja või ettevõtte ülemineku toimumise kontrollimisel selle artikli mõttes uue lepingu sõlmimise ja üldise hinnangu andmise kontekstis ei ole vara iseseisvaks majandustegevuseks kasutamiseks üleandmine selle vara esialgselt käsundisaajalt uuele käsundisaajale ülemineku tuvastamise juures oluline tingimus.

Allkirjad